

Efter det oplyste er det hr. Lisborgs hensigt gennem en række retssager at blive tilkendt eller få erstatning for den arv, som han mener at være berettiget til efter sin far og farbror. Hvis han ikke opnår erstatning i udlandet, forstår jeg på hr. Lisborgs offentlige udtalelser, at han vil søge at få fuld erstatning fra den danske stat for de angiveligt lidte tab.

Forslaget fra Fremskridtspartiet rejser således store principielle problemer, der kan blive præcedensdannende.

Efter regeringens opfattelse bør konkrete arvesager være borgernes eget anliggende. Det kan ikke være statens opgave at betale for borgernes retssager om deres arveforhold her i landet eller i fremmede lande, især ikke, når intet tyder på, at danske myndigheder har ansvaret for den forveksling, som sagen tager udgangspunkt i.

Mange andre danskere mister uden egen skyld og uden danske myndigheders skyld retigheder i udlandet, og det ville være helt uoverskueligt og medføre et stort hul i statskassen, hvis den skulle finansiere danske borgeres retssager i udlandet.

Hertil kommer – og det synes jeg, hr. Lisborg i velforstået egeninteresse nøje burde overveje – om retssager i denne sag overhovedet vil føre til noget positivt. Der er en række forhold både af proceduremæssig og indholdsmæssig art, som de myndigheder og boer, som hr. Lisborg måtte ønske at føre retssager imod, ville kunne forsvare sig med.

Jeg skal ikke her i fuld offentlighed opregne de mange argumenter, som hr. Lisborgs modparter vil føre i marken. Jeg ønsker ikke at genere hr. Lisborgs interesser, hvis han for egen regning ønsker at føre retssag. Men jeg er rede til i Retsudvalget på ny at redegøre nærmere for blandt andet de arveretlige regler og forhold i New York på det pågældende tidspunkt.

Når jeg nævner dette, er det alene for det tilfælde, at nogen i Folketinget ud over forslagsstillerne skulle ønske at finansiere retssager, hvis udfald regeringen må opfatte som i det mindste ret diskutabelt.

Endelig vil jeg kort bemærke, at regeringen finder, at bemærkningerne til forslaget på en række punkter er misvisende. Det fører for vidt her i salen at gennemgå de ganske mange fejl og mangler i bemærkningerne i enkeltheder, men bare for det tilfælde, at nogen skulle nævne, at tavshed fra min side i denne forbindelse er udtryk for samtykke, vil jeg blot slå fast, at der er

manget og meget i bemærkningerne, som regeringen finder misvisende og forkert.

Regeringen kan således ikke støtte det foreliggende forslag til folketingsbeslutning. Regeringen finder, at denne højest beklagelige sag på det politiske og det bevillingsmæssige niveau bør afsluttes med, at aktstykke nr. 51 bliver tiltrådt af Finansudvalget.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Ministeren sagde, at det, det handler om, er at løse et menneskeligt problem. Det er regeringen villig til at gøre ved, at man sletter den forkerte registrering. Punktum for så vidt angår det. Man er altså ikke villig til at medvirke til, at hr. Lisborg får sin rigtige far registreret som værende sin rigtige far. Så kan jeg ikke se, at man løser det menneskelige problem. Så gør man blot en person, der har en forkert far, til en person, der står uden en far. Så har man ikke løst problemet. Ministeren gjorde meget ud af at sige, at man var meget bekymret for at gå videre end til en sletning, og jeg hørte argumentet sådan, at man frygtede, at hr. Lisborg ville lægge sag an mod staten, for at den danske stat skulle udbetale den arv, som hr. Lisborg er gået glip af i tidernes morgen.

Hvis det er korrekt, så forstår jeg Udenrigsministeriets modstand mod at gennemføre det, der stod i beslutningsforslag nr. B 77 fra sidste samling. Modstanden skyldes, at man frygter, at hr. Lisborg vil lægge sag an mod den danske stat. Hvis ministeren er af den overbevisning, at hr. Lisborg ikke har noget at komme efter hos den danske stat, så kan den danske stat vel ikke frygte, at hr. Lisborg lægger sag an mod den. Argumenterne hænger ikke sammen, medmindre jeg har ret i min frygt: at Udenrigsministeriets modvilje skyldes, at man ved, man får problemer, hvis hr. Lisborg får registreret den rigtige far.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg synes, det problematiske i den her sag har været, at der var nogle af os, der kunne få indtryk af, at det kun handlede om menneskelige ting. Det var i forvejen en ret dyr menneskelig sag, må jeg sige, når jeg sådan kigger efter og ser, hvor mange umenneskeligheder der foregår, hvor vi er ret så arrogante over for de menneskelige sider af det.